

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22860/2023
21.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станоје Филиповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Божић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 22/23 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 21.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 22/23 од 06.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 22/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 947/20 од 03.10.2022. године, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац, као правни следбеник пок. ВВ, власник реалних делова више парцела уписаних у лист непокретности број ... КО ..., како је ближе описано у изреци првостепене пресуде, а по уговору о куповини и продаји земље, односно пута, који је дана 31.12.1961. године закључен у ... између тужиоцевог оца и његовог правног претходника сада пок. ВВ, као купца и деде туженог, сада пок. ГГ, као продавца, чији је правни следбеник овде тужени, који је правни следбеник сада пок. ДД, и да се тужени обавезе да трпи да се тужилац упише – укњижи као власник напред описаних непокретности у катастарским и другим јавним књигама о заједничком трошку странака – по пола. Утврђено је да је тужилац као правни следбеник пок. ВВ власник кат. парцеле број .../... из листа непокретности број ... КО ..., у потесу улица „...“ укупне површине 191м², број дела 1, пољопривредно земљиште, воћњак друге класе, с обимом удела 1/1, што је тужени дужан признати и трпети да се тужилац упише у катастарским и другим јавним књигама а одбијен је захтев да се такав упис изврши о заједничком трошку странака – по пола. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 22/23 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, жалбе су одбијене, а пресуда Основног суда у Лозници П 947/20 од 03.10.2022. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и битне повреде ЗПП из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Предмет правне заштите у овој правној ствари је утврђивање права својине а по основу чињенице да је правни претходник тужиоца од правних претходника тужених стекао право службености пролаза преко одређених парцела закључењем писменог али неовереног уговора и по основу поравнања које је закључено пред Општинским судом у Крупњу у предмету П 418/78 од 01.06.1979. године. О овом предмету нижестепени судови су одлучили применом одредби Закона о основама својинскоправних односа налазећи да правни претходник тужиоца од правног претходника тужених није закључио уговор о купопродаји спорних делова парцела већ је закључио уговор којим је регулисано стицање права службености преко назначених парцела а поравнање закључено пред Општинским судом у Крупњу П 418/78 од 11.06.1979. године, према утврђеним чињеницама не може произвести правни основ за стицање права својине на назначеним непокретностима зато што је тим поравнањем договорено да ће бити закључен уговор о преносу права власништва на тим парцелама, али то није учињено. Схватање да се по оваквом правном основу не може стећи право својине на непокретностима изражено је кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима у којима је одлучивано о тужбеним захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом. Одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања. Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 20.10.2020. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 9.000,00 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић